

138

ZARZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 26 maja 1989 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie doboru rodzin zastępczych oraz szczegółowych zasad udzielania pomocy tym rodzinom.

Na podstawie § 2 ust. 4 i § 14 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1979 r. w sprawie rodzin zastępczych (Dz. U. z 1985 r. Nr 48, poz. 256, z 1986 r. Nr 9, poz. 49, z 1987 r. Nr 39, poz. 221, z 1988 r. Nr 3, poz. 13 i z 1989 r. Nr 27, poz. 142) zarządza się co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 21 września 1979 r. w sprawie doboru rodzin zastępczych oraz szczegółowych zasad udzielania pomocy tym rodzinom (Monitor Polski Nr 24, poz. 135, z 1982 r. Nr 2, poz. 6, z 1983 r. Nr 35, poz. 199, z 1986 r. Nr 3, poz. 20 i z 1988 r. Nr 3, poz. 28) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc pieniężna przysługująca dziecku umieszczonemu w rodzinie zastępczej, w której chociaż jedna z osób stanowiących tę rodzinę jest z nim spokrewniona w stopniu zobowiązującym do świadczeń alimentacyjnych na jego rzecz, wynosi miesięcznie od 20% do 40% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce uspołecznionej za rok poprzedni, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski”, z tym że:

1) pomoc pieniężna w wysokości 40% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce uspołecznionej za rok poprzedni przysługuje dziecku w rodzinie zastępczej, uzyskującej przeciętny miesięczny dochód wraz z dochodami członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym w wyso-

kości nie wyższej niż wysokość najniższego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy, ogłaszanego przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski”, przypadająca na jedną osobę w rodzinie,

2) w wypadku gdy przeciętny miesięczny dochód na jedną osobę w rodzinie zastępczej przekracza wysokość najniższego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy, pomoc pieniężna stanowi maksymalna stawka 40% wysokości przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w pkt 1, zmniejszona o kwotę nadwyżki dochodu przypadającą na jedną osobę w rodzinie ponad wysokość najniższego wynagrodzenia wymienionego w pkt 1; pomoc ta nie może być jednak niższa niż 20% wysokości przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce uspołecznionej za rok poprzedni.”;

2) w § 6 w ust. 1 wyrazy „16.000 zł” zastępuje się wyrazami „75% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce uspołecznionej za rok poprzedni”;

3) w § 8 w ust. 2 wyrazy „od 4500 zł do 9000 zł” zastępuje się wyrazami „od 50% do 100% najniższego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1989 r.

Minister Edukacji Narodowej: *J. Fisiak*

139

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 maja 1989 r.

w sprawie zezwolenia na niektóre czynności obrotu dewizowego w zakresie międzynarodowej pomocy samochodowej.

Na podstawie art. 21 ust. 1, art. 19, w związku z art. 8 pkt 4 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się osobom krajowym, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33), wyjeżdżającym prywatnie posiadającymi samochodami osobowymi do państw, w których działa Międzynarodowa Pomoc Samochodowa, lub mającym przejeżdżać przez terytorium ta-

kich państw, na zaciąganie w imieniu Polskiego Związku Motorowego kredytu u osób zagranicznych za granicą na podstawie książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej, wystawionej przez Polski Związek Motorowy, oraz na dokonywanie rozliczeń z tytułu usług objętych tą pomocą za pośrednictwem Polskiego Związku Motorowego — na warunkach określonych w niniejszym zarządzeniu

§ 2. Zaciąganie kredytu, o którym mowa w § 1, może nastąpić tylko przez posiadacza samochodu, na którego

jest wystawiony dowód ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego przy wyjeździe za granicę.

§ 3. 1. Posiadacz samochodu może dysponować tylko jedną książeczką międzynarodowej pomocy samochodowej bez względu na liczbę wyjeżdżających z nim osób.

2. Posiadacz samochodu nie może korzystać z książeczki międzynarodowej pomocy samochodowej innej osoby.

§ 4. Książeczka międzynarodowej pomocy samochodowej upoważnia do korzystania w razie powstania awarii eksploatacyjnej z następujących usług:

- 1) pomocy technicznej w razie unieruchomienia samochodu,
- 2) holowania samochodu do najbliższego warsztatu naprawczego,
- 3) naprawy samochodu, łącznie z dostarczeniem niezbędnych części zamiennych,
- 4) pierwszej pomocy lekarskiej (łącznie z kosztami ambulansu) w nagłych i koniecznych wypadkach,
- 5) pomocy prawnej i ekspertyz technicznych samochodu,
- 6) przewozu samochodu do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli jego naprawa za granicą nie jest ekonomicznie uzasadniona lub gdy przewóz jest uzasadniony z innych przyczyn,
- 7) przewozu do kraju osób w wypadkach, o których mowa w pkt 6.

§ 5. Książeczka międzynarodowej pomocy samochodowej upoważnia do korzystania w ciągu roku od daty jej wystawienia z usług wymienionych w § 4:

- 1) w państwach, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, określonych w odrębnych przepisach — w kwocie nie przekraczającej równowartości 500 rubli,
- 2) w innych państwach — w kwocie nie przekraczającej równowartości 500 franków szwajcarskich.

§ 6. 1. Polski Związek Motorowy przekazuje za granicę należność za świadczone usługi na podstawie rachunku wystawionego przez zagraniczny klub motorowy.

2. Posiadacz samochodu jest obowiązany zwrócić Polskiemu Związkowi Motorowemu w walucie polskiej kwotę zapłaconego rachunku, obliczoną według zasad stosowanych przy sprzedaży walut obcych na cele prywatne.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 maja 1986 r. w sprawie zezwolenia na niektóre czynności obrotu dewizowego w zakresie międzynarodowej pomocy samochodowej (Monitor Polski Nr 17, poz. 106).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1989 r.

Minister Finansów: *A. Wróblewski*

140

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 14 czerwca 1989 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie terminów udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1989 r.

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1988 r. w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 (Dz. U. Nr 42, poz. 329) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1988 r. w sprawie terminów udzielania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1989 r. (Monitor Polski Nr 36, poz. 330) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wyrazy „1, 8, 29 lipca” zastępuje się wyrazami „1, 8, 15, 29 lipca”;
- 2) wyrazy „11, 18, 25 listopada” zastępuje się wyrazami „18, 25 listopada”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. *J. Szreter*

141

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 15 czerwca 1989 r.

w sprawie szczegółowego trybu sprzedaży nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi oraz uporządkowaniu niektórych spraw związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71, z 1963 r. Nr 28, poz. 168, z 1968 r.

Nr 3, poz. 6, z 1971 r. Nr 27, poz. 250 i z 1989 r. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki gruntami